

10. teden pisanja z roko od 20. do 24. januarja 2025

ANDREJA LEŠKI

LUKA JEZERŠEK

CVETKA SOKOLOV

KO SPOHINI ZADISIJO

Minul je mesec dni odlej sem postala OLIMPIJSKA PRVAKINJA!
Pred tem sem mi juto letavinah prevzela tudi po 4 ure
na dan, danes pa sem tu le za fotografiranje. Dvojna
je prava in stani obna se blešči ljubljansko sonce,
ti je meni kot priložiti se kolo vrednosti čujeno.

Ko stopim na fotami mi v misli prihiti mnogo
spominov. Da se jih lape opimem, apru oči čutim kako
mi kličeta od stopne manjor, začuden SVZ. Moje veliko
stati, ki sem ji posekle svoje misle. Razmislim, kdaj
se bom vrnila na trening, vendar je danu za to še
prezgodaj. Vaj po poti in premaganih kilometri, ki se
mišijo na letavnik, me vna v odraupat.

Taki trenutki in spomine najraje zapišem v svoj dnevnik.
Veliko je zapisov in vedno, ko grem na roko, čutim,
da nebrezumljajam moja glava polna misli in razmišljanja.
Pisanje na roko mi pomaga pri pomnjenju, krotivi in
me navzvenaj tudi pomnija, nato je odvajanje te tege
pomembna. Spodajam tudi vsi ostali, da se pripraviš in
slikanjo rutino.

Andreja Leški

O brezčasnosti pisanja z roko.

V svetu, kjer digitalna umetnost reže v globlino
pristnih osebnih stisov, je potreba po pisanju z roko
še kako pomembna. Gre za globoko osebno dejanje,
ko z romantičnim pridihom nadvlada digitalno.

Vsaka poteka v sebi nosi namen, dovolj nam, da roka
naveduje tempo. Star pregovor pravi, da:
"kar roka zapiše, si glava lažje zapomni" in res je tako.

Ročno napisano sporočilo je tudi edinstveno (s svojimi
nepopolnostmi roka) in tako postane otipljivo spomin,
na kiste, ki je to napisal.

Želim vam, da bi s svojimi rokopisi uspeli ostvariti
čas in poskrbeli, da bo prejemanje dojel, kako pomembno
Mogo igra v našem življenju.

Luka Jezeršek

10. teden pisanja z roko
od 20. do 24. januarja 2025

Kar zapišem z roko, se še res globlino,
kar zapišem z roko, v spominu mi ostane,
kar zapišem z roko, je kot umetnina,
ki zrcali mene, ki se z mano tima.

Cvetka Sokolov